

eli eli lema sabaktani

min Gud, var är du?

har du lämnat oss?

övergivit mig?

ditt 'Varför' leder

mitt i ett andetag

river och bränner

faller in i mörkret

uppslukas

av tystnad tom

av tomhet tom

det absoluta ingenting

dödens förtvivlan

förtvivlan

i den nionde timman

ropar mästaren

mänsklighetens ödesord

i människans skräck

börjar jubelropet

släpper orden i sina händer

släpper orden för människan

och mästarens ansikte faller
faller mot bröstet
för han har slutat andas
den odödlige har dött

och över materien
över allt skapat
kastar sig mörker
skakar grundvalarna
och lämnar oss som är kvar
hemlösa som vi var
som vi nu vet att vi är

i förträstan på sången
innan grönskande ängar
dras vi av orden
som klingar i fallet
i det djupsvarta fallet
och släpper taget
i jubelsången
där allt vrångt
ja, även det oriktiga
lakades i fallet
ut ur dig

törstande efter dig
gav han upp andan